

דף ע"א ע"א. ת"ר שם בן י"ב וכו' רש"י ז"ל
כתב שם בן י"ב ושם בן
מ"ב לא פירשו לנו. ורבינו האר"י זצ"ל כתב
ז"ל דע כי שם בן [י"ב] הוא שם הוי"ה אהייה
אדניי בשילוב אשר הם י"ב אותיות והנקודות
הם שהצניעום מפני הפריצים כדי שלא ישתמשו
בו וכאשר הוא צדיק שם אהייה מסייעו במחשבתו
ושם הוי"ה בדיבורו ושם אדני במעשהו עכ"ל
שו"ת הרדב"ז ח"ב סי' לד

מה שאין כן בשם אלוה ואלהים ודכו. ולענין מה שהוא עיקר השאלה
אחרי מן השמות נקרא שם המפורש דע שהשאלה זו ארוכה מאד
מדה ולריך אחת לדעת עיקר השמות וסדר ילידתם מן הפסוקים
וסדר קבלתם ומקום ייחוסם וזה לריך אריות וכו"ש שהם בבשוט של
עולם אבל בדרך קצרה אומר לך מה שדעתי מסכמת בו אחר שחקרתי
בספרים המחוברים בסוד הפנימיות גרסין בעשרה יוחסין א"ר

להבליע את שם בן מ"ב ולא היה נשמע לרבים הרי לך בהדיא כי
שם בן ד' ושם בן י"ב ושם בן מ"ב כולם שם המפורש וגם א"י
ראיתי בספר חיי העולם הבא כי שם בן ע"ב הוא שם המפורש וגם
ראיתי בס' הקבלה כי שם בן כ"ב יולא מזכרת כהנים והוא היה
השם המנריך את ישראל וכו' כך יבדק ישראל והקדוש אלו כי אין בזה
מחלוקת ח"ו כי איך יפול מחלוקת בדבר שהוא יחד שהכל תלוי בו
אלא אלו ואלו דברי אלהים חיים והוא כי שם בן ד' הוא יסוד

שהכל תלוי בו ויחלפו פטולותיו כפי התחלק נקודו והוא סחוס ולריך
פירוש כפי ניקודו ופטולותיו ולכן היה שם י"ב שהוא פי' שם בן ד'
והוא פי' קצר וקבלתי שהוא שם בן ד' בזיוף שבונה י"ב בתים
וכולם לשון הוי"ה ושם בן כ"ב אותיות הוא ג"כ פירוש לשם המפורש
כפי ניקודו ופטולתו ולא קבלתי סדר ילידתו מזכרת אבל הוא פי'
שם בן ד' וכן שם בן מ"ב הוא פי' יוחר ארוך כפי נקודו ופטולתו
וקבלתי שיואל מבי"ת בראשית עד זי"ת וזכו ע"י אלפא ביתות
ותחילתו אב"ג ית"ן וכן כולם בשם שמות של ששה אותיות ועולים
מ"ב וכן שם בן ע"ב הוא פי' לשם בן ד' אותיות יותר ארוך לפי
ניקודו ופטולתו וקבלתי שיואל מג' פסוקים של ויסע ויבא ויע אחד
יסר ואחד מהופך ואחד ישר וכו' ע"ב שמות כל שם בן ג' אותיות
ועולים רי"ו אותיות וכולם שם המפורש נקרא לפי שהם פירוש לו לפי
ניקודו ופטולתו כפי מה שפועלים מכחו כללות הדברים כי לדעתי לא
נפל בזה מחלוקת והכל ענין אחד והוא יאיר עיניו במאור תורתו
וסוד שמותיו לא לפעול בהם שום פעולה ח"ו אלא לדעת בלבד
דכתיב אשנכח כי ידע שמי. שוב מלאחי סיוע למי שכחתי לשון
רש"י ז"ל פרקא קמא דע"ו הכונה את השם באותיותיו דורשו
במ"ב אותיות ופוסה בו מה שהוא חפץ ומכאן תלמוד לל
שאר השמות :

בן יהודע

שם. ת"ר בראשנה שם בן י"ב אותיות וכו'. כתב הרב
פתח עינים ז"ל בשם רבינו האר"י ז"ל, כי שם
בן י"ב הוא שם הוי"ה אהייה אדניי, בשילוב אשר הם י"ב
אותיות, והנקודות הם שהצניעום מפני הפריצים כדי שלא
ישתמשו בו וכו' ע"ש, ודברים אלו לא נמלאו בשמונה
שערים בסידר מהרש"ו ז"ל, ורק דברים אלו מלאים
בספר לקוטי הש"ס מהאר"י ז"ל, הנדפס מזמן רב, ולא
יכולה להבין איך שם שילוב זה יאמר אותו הבן בזכרת
כהנים במקום שם הוי"ה, ואם נאמר שהוא רק בזכרת
הלל, איך אומר כאן דמבלעים אותו בנעימת אחיהם
הכהנים. וג"ל בה"ד, כי השילוב של שלשה שמות הגו'
שהוא י"ב אותיות מבין בלבו כשמזכיר את השם אך הנקודות
של שם השילוב הגו', היה הוגה בהם את השם בזכרת
כהנים, שאומרו והוגה בו באותם הנקודות של שם השילוב
הגו', וכדי שלא ירגישו השומעים בנקודות מה הם, היה
מבלע הגייתו בנקודות ההם בנעימת אחיו הכהנים, ואז
השומעים לא ירגישו בנקודות מה הם :

שם. אר"י א"ר שם בן מ"ב אותיות וכו', נראה לפי
פשוטו דקאי על שמות אנא זכח שהם מ"ב אותיות,
ולכן לא ימסרו אותו אלא למי שיש בו ששה דברים אלו,
שהוא לנוע ועניו וכו', ששם זה הוא שבעה שמות וכל שם
מהם הוא ששה אותיות. מיהו אפשר לפרש דקאי על שם
הוי"ה דאלפי"ן, וכו' בדברי רבינו האר"י ז"ל, בשער מאמרי
רשב"י, בביאור מאמר שמה גליפא מפרש במ"ב אחוון,
שפרש רבינו ז"ל דקאי על שם הוי"ה דאלפי"ן עם המלוי,
ומלוי המלוי שהם מ"ב אותיות, ובו מלטיירת הגשמה על
ידי שם בן מ"ב זה עכ"ד ע"ש. ועיין עוד בשער הכולות
בדרושי הלילה בעליית הגשמה, דשם בן מ"ב זה הוא
באלימות, ויש שם מ"ב בעולם הבריאה ע"ש, ואפשר לרמוז
זה שמי לעולם זה גי' י"ב, רמז לשם בן י"ב אותיות
הגו"ל, וזה זכרי לדור דור, תיבת וזה עם נקוד הסגול
עולה מספר מ"ב :

אפיקי ים להגרי"א חבר

ת"ר בראשונה שם בן י"ב אותיות וכו' רבינו הגדול כ' בכ"מ ששם בן
י"ב הוא יי"י הה"ה וי"ו הה"ה שהם כלל כל מהמנותא, שהוא בג' חלקי